

Başyazı

KÖMÜR İTHALATI ÜZERİNE

Son zamanlarda pek çok günlük gazetede «Bir milyon tonu ısınma olmak üzere bir milyon yüzellibin ton kömür ithal edilecek» şeklinde haberler yer aldı. Bu tür haberleri madencilik sektörü açısından değerlendirmekte yarar görüyoruz.

Isınma amacıyla kömür ilk kez 1982 yılında çok az denilebilecek miktarda (24.800 ton) ithal edilmiştir. 1984 yılı için gerçekleştirilecek ithalat ise yaklaşık 1000000 tondur. Oysa Elbistan dışında beş milyar tonu aşan linyit rezervine sahip olmamıza karşın kömür ithaline gerek duyulmasının ana nedeni vaktiyle gereken yatırımların yapılmamasıdır. Zira 1977 yılında basılan Özel İhtisas Komisyonu raporlarında ve 1979 yılında yürürlüğe giren Dördüncü Beş Yıllık Kalkınma Planında 1983 yılı için öngörülen linyit talebi 58,4 milyon ton, üretimi ise 51,5 milyon tondur. Yani 1980 li yıllarda linyit açığının olacağı 6 yıl önce belirtilmiştir.

Sadece linyit rezervlerimizde değil, taşkömürü havzamızda da gereken yatırımlar yapılmadığından 1973 ten bu yana demir-çelik sektörünün talebinin bir bölümü ithalatla karşılanma yoluna gidilmiştir. Oysa, ithal taşkömürüne ödenen para ile havzada yeni yatırımlar yapmak; modern ve havzanın yapısına uygun üretim yöntemleri geliştirmek; üretimi güvenli bir şekilde arttırmak kanımızca sektörümüze canlılık ve üretkenlik getirecektir. Özellikle, yatırım ve dolayısıyla istihdama duyulan gereksinimin en fazla olduğu dönemlerde ve günümüzde, kendi kaynaklarımızın devreye etkin biçimde sokulması yerine giderek büyüyen açıkların ithalat ile kapatılmasının yanlışlığını vurgulamak istiyoruz.

Kömür ürettiğimiz ocaklarda oluşturduğumuz kendimize özgü teknolojinin geliştirilmesi, modernize edilmesi gerekmektedir. Bu yapılırken kömür üretim teknolojisi ileri olan ülkelerden teknoloji transferi, ithalattan daha iyi bir çözümün parçalarından birini oluşturabilir.

Gerekli kaynaklar bulunup yatırımlar başlatılmadığı sürece yakın gelecekteki yıllarda daha büyük boyutlarda ithalat kaçınılmaz olabilecektir. Oysa yakın gelecekteki ithalatın büyümemesi ve giderek azaltılması için yatırımlara bir an önce başlanmalıdır. Yatırım yerine ithalat düşüncesinin yaygınlaşması gelecekte GSMH içinde madencilik üretim payının % 2 nin üstüne çıkmasını da engelleyecektir.

Sonuç olarak, kalkınma planlarında da yıllar önce vurgulanan arz açıklarının ithalat yoluyla kapatılmasını ülkemiz çıkarları açısından doğru bulmuyoruz. Kendi öz kaynaklarımızın daha fazla zaman yitirmeden yapılacak yeterli yatırımlarla yurtiçi talebi karşılayacak düzeye getirilmesinin gerekliliğini tekrar vurguluyoruz.

